

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1961233_RegNr_e2-75-407/2021

<http://www.infolex.lt/tp/1961233>

Civilinė byla Nr. e2-75-407/2021
Teisminio proceso Nr. 2-55-3-01167-2017-0
Procesinio sprendimo kategorijos: 2.6.29.1;
3.4.3.7.1 (s)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S **LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU**

2021 m. sausio 12 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Mariaus Bajoro, Romualdos Janovičienės ir Viginto Višinskio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **trečiojo asmens A. S.** atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. lapkričio 9 d. nutarties bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo byloje (civilinės bylos Nr. eB2-888-803/2021).

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. gegužės 7 d. nutartimi uždarytai akcinei bendrovei (toliau – UAB) „Tauralaukio kotedžai“ iškelta bankroto byla, įmonės nemokumo administratore paskirta Jolanta Zaikaitė-Vaitkaitienė. Nutartis įsiteisėjo 2020 m. liepos 2 d.
2. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 1 d. nutartimi buvo patvirtinti kreditorių finansiniai reikalavimai, kurių nemokumo administratore neginčijo. Kreditorius A. S. pateikė teismui atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 1 d. nutarties dalies, kuria patvirtintas kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 488 460,09 Eur finansinis reikalavimas, ginčas buvo išnagrinėtas Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartimi.
3. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartimi kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ buvo įtraukta į antros eilės bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – BUAB) „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių finansinių reikalavimų sąrašą bei patvirtintas jos 747 183,59 Eur dydžio finansinis reikalavimas. Dėl šios Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties buvo paduoti du atskirieji skundai: kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ pateikė teismui atskirąjį skundą, kuriame prašė teismo pasinaikinti priimtą 2020 m. spalio 29 d. nutartį dalyje, kurioje buvo atmestas kreditorės reikalavimas dėl 15 507,43 Eur finansinio reikalavimo patvirtinimo ir priimti nutartį patvirtinti 15 507,43 Eur finansinį reikalavimą, o kreditorius A. S. prašė panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties dalį, kuria buvo patvirtintos UAB „Tauralaukio namai“ šios finansinio reikalavimo dalys: 84 464,99 Eur finansinis reikalavimas, kildinamas iš pirminio kreditoriaus E. S. reikalavimo, ir 274 260,86 Eur finansinis reikalavimas, kildinamas iš UAB „Tauralaukio namai“ atliktų mokėjimų už restruktūrizuojamą UAB „Tauralaukio kotedžai“.
4. Vilniaus apygardos teismas šioje civilinėje byloje ginčijama 2020 m. lapkričio 9 d. nutartimi sutiko su kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ atskiruoju skundu ir patvirtino papildomą kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinį reikalavimą, o kreditoriaus A. S. atskirąjį skundą perdavė nagrinėti apeliacinės instancijos teismui.
5. Lietuvos apeliacinis teismas, išnagrinėjęs civilinę bylą pagal kreditoriaus A. S. atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties, kuria buvo patenkintas kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ prašymas dėl finansinio reikalavimo patvirtinimo BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje, 2020 m. gruodžio 15 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartį paliko nepakeistą.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

6. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. lapkričio 9 d. nutartimi be kita ko panaikino Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartį dalyje dėl nepatvirtinto kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur finansinio reikalavimo, patvirtino antros eilės kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinį reikalavimą BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje ir nustatė, kad antros eilės kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ reikalavimas yra 762 691,02 Eur (747 183,59 Eur + 15 507,43 Eur).
7. Nurodė, kad kreditorė UAB „Tauralaukio namai“, siekdama pagrįsti savo finansinį reikalavimą, tik 2020 m. lapkričio 5 d. gavo iš bankroto administratorės BUAB „Tauralaukio kotedžai“ banko išrašą, iš kurio matyti, jog 2015 m. rugpjūčio 12 d. A. V. pervedė BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 40 000 Eur sumą.
8. Teismas iš pateiktos kartu su atskiruoju skundu BUAB „Tauralaukio kotedžai“ sąskaitos išrašo už laikotarpį nuo 2015 m. rugpjūčio 1 d. iki 2015 m. rugpjūčio 31 d. nustatė, kad A. V. 2015 m. rugpjūčio 12 d. į BUAB „Tauralaukio kotedžai“ sąskaitą pervedė 40 000 Eur kaip lėšų įskaitymą,

paskolą. Tarp UAB „Tauralaukio namai“ ir A. V. 2018 m. vasario 19 d. sudaryta reikalavimo perleidimo sutartis. Šios 2018 m. vasario 19 d. reikalavimo perleidimo sutarties 1.2 papunktyje nurodyta, kad pradinis kreditorius (A. V.) pripažįsta ir konstatuoja, jog šios sutarties sudarymo dieną skolininko (UAB „Tauralaukio kotedžai“) pinigine prievole pradiniam kreditoriui pagal pradinę sutartį (2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartis) ir reikalavimą patvirtinančius dokumentus sudaro 15 507,43 Eur. Teismas, įvertinęs, kad 40 000 Eur sumos pervedimas UAB „Tauralaukio kotedžai“ nėra nugincytas, sprendė, kad A. V. reikalavimo teisė į BUAB „Tauralaukio kotedžai“ yra pagrįsta. Atsižvelgdamas į tai, kad UAB „Tauralaukio namai“ yra A. V. reikalavimo teisių perėmėja, taip pat į kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ atskirojo skundo argumentus dėl 15 507,43 Eur reikalavimo pagrįstumo, teismas sprendė, kad, kreditoriui pateikus banko išrašą, patvirtinantį, jog A. V. pervedė lėšas bendrovei kaip lėšų įskaitymą, paskolą, šiai atsirado prievolė grąžinti lėšas. Esant šioms nustatytoms aplinkybėms, teismo vertinimu, kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinis reikalavimas atsakovei BUAB „Tauralaukio kotedžai“ yra pagrįstas.

III. Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

9. Kreditorius A. S. atskirajame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. lapkričio 9 d. nutarties dalį, kuria buvo patvirtintas UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinis reikalavimas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje. Nurodo šiuos argumentus:
  - 9.1. Pirmosios instancijos teismas be pagrindo patvirtino 15 507,43 Eur dydžio UAB „Tauralaukio namai“ finansinį reikalavimą, nes padarė nepagrįstą išvadą, kad 2015 m. rugpjūčio 12 d. A. V. sumokėjęs UAB „Tauralaukio kotedžai“ 40 000 Eur, buvo perduotas paskolos dalykas (14 173,56 Eur) pagal 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartį. UAB „Tauralaukio namai“ prašomas patvirtinti finansinis reikalavimas buvo siejamas išimtinai su 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartimi, o ne su 2015 m. rugpjūčio 12 d. mokėjimo nurodymu, kuris buvo atliktas šioje byloje nenustatytu teisiniu pagrindu. Todėl vien dėl šios priežasties finansinis reikalavimas turėjo būti netvirtinamas.
  - 9.2. Paskolos dalykas pagal paskolos sutartį yra perduodamas po paskolos sutarties sudarymo. Nagrinėjamu atveju paskolos sutartis buvo sudaryta praėjus beveik 4 mėnesiams po datos, kai A. V. sumokėjo 40 000 Eur UAB „Tauralaukio namai“. Pinigų sumokėjimo data (2015 m. rugpjūčio 12 d.) nesutampa su paskolos sutarties sudarymo data (2015 m. lapkričio 30 d.). Be to, UAB „Tauralaukio namai“ sąskaitos išrašė nėra jokių duomenų, kad 2015 m. rugpjūčio 12 d. A. V. atliktas mokėjimas yra kaip nors sietinas su 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutartimi.
  - 9.3. A. V. sumokėtos pinigų sumos (40 000 Eur) ir 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartyje nurodytos paskolos sumos (14 173,56 Eur) dydžiai nesutampa, todėl nėra jokio pagrindo 40 000 Eur sumos sumokėjimą sieti su 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartimi. Abejones, kad A. V. sumokėta 40 000 Eur suma nėra paskolos dalykas pagal 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutartį, sustiprina ir aplinkybė, jog nėra pateikta jokių duomenų, ar buvo vykdoma ši paskolos sutartis. Pagal 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartį neva paskolintą sumą paskolos gavėjas privalėjo sugrąžinti ir sumokėti priskaičiuotas palūkanas iki 2016 m. liepos 29 d. Nėra pateikta jokių duomenų, kad, suėjęs neva išduotos paskolos gražinimo terminui, kreditorius (A. V.) atliko kokius nors veiksmus, susijusius su paskolos susigrąžinimu, taip pat nėra duomenų apie A. V. reikalavimus paskolos gavėjai.
  - 9.4. Skundžiama nutartis yra nepagrįsta ir tuo aspektu, kad pirmosios instancijos teismas nenustatė duomenų, kokios sudėtinės dalys sudaro UAB „Tauralaukio

namai“ finansinį reikalavimą (pagrindinė skola, palūkanos, delspinigiai), nenurodytas sudėtinių dalių dydis bei laikotarpis, už kurį buvo paskaičiuotos palūkanos ir/ar delspinigiai, palūkanų bei delspinigių dydis. Skundžiama nutartimi patvirtinto UAB „Tauralaukio namai“ finansinio reikalavimo suma (15 507,43 Eur) yra 1 333,87 Eur didesnė nei 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartyje nurodyta paskolos suma (14 173,56 Eur), todėl nėra aišku, ar pagrįstai ir koku pagrindu buvo paskaičiuota 1 333,87 Eur suma, ir iš kur ji kilo.

- 9.5. Pirmosios instancijos teismas pažeidė naujų įrodymų prijungimo prie bylos taisyklę, kuri numato, kad UAB „Tauralaukio namai“ turėjo motyvuoti, kodėl tokio banko išrašo negalėjo pateikti anksčiau. Priešingai, UAB „Tauralaukio namai“ piktnaudžiavo procesu ir pateikė į bylą sąmoningai klaidinančią įrodymą. Tuo pačiu buvo eliminuota kitų bylos šalių galimybė (ir tuo pažeistas rungtyniškumo principas) pasisakyti dėl naujai pateiktų įrodymų.
10. Kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ atsiliepime į atskirąjį skundą prašo kreditoriaus A. S. atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. lapkričio 9 d. nutarties atmesti kaip nepagrįstą. Nurodo šiuos atsikirtimus:
- 10.1. Nagrinėjamu atveju nėra ginčo dėl fakto, kad A. V. paskolino atsakovei UAB „Tauralaukio kotedžai“ 40 000 Eur. Kaip matyti iš 2015 m. rugpjūčio 12 d. mokėjimo nurodymo paskirties, tai buvo būtent paskola. Taigi kreditoriaus nurodomos aplinkybės, kad A. V. pervedant pinigus nebuvo nurodyta, kad tai – skolinamos lėšos, yra iš esmės neteisinga. Tai, kad formaliai rašytinė paskolos sutartis buvo sudaryta vėliau nei atliktas piniginis mokėjimas, nesudaro pagrindo išvadai, jog pinigai buvo pervesti ne paskolos pagrindu, juo labiau, kad pinigų pervedimo metu pirminis kreditorius paskirtyje nurodė, jog tai paskola. Be to, byloje nėra duomenų, kad atsakovė visą paskolos sumą A. V. būtų grąžinusi.
- 10.2. Ginčijamą reikalavimo sumą sudaro 14 173,56 Eur paskolos pagal 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutartį ir 1 333,87 Eur palūkanų suma. Todėl nesutiktina su atskirojo skundo argumentais, esą skundžiama nutartimi patvirtinto UAB „Tauralaukio namai“ finansinio reikalavimo suma (15 507,43 Eur) yra 1 333,87 Eur didesnė nei 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartyje nurodyta paskolos suma (14 173,56 Eur).
- 10.3. Esminė finansinio reikalavimo patvirtinimo aplinkybė yra negrąžintų piniginių lėšų nustatymo faktas. Bylos duomenys patvirtina, kad atsakovė nėra grąžinusi pirminiam kreditoriui 15 507,43 Eur sumos. Minėtos aplinkybės sudaro pagrindą kreditoriaus reikalavimą laikyti pagrįstu. Be to, identiškas pirminio kreditoriaus A. V. finansinis reikalavimas buvo patvirtintas ir atsakovės restruktūrizavimo byloje.
- 10.4. Kreditoriaus procesinės teisės ir civilinio proceso principai pažeisti nebuvo, nes dėl naujų įrodymų jis turi teisę išsakyti poziciją teikdamas atskirąjį skundą, jeigu mano, kad buvo pažeistos jo procesinės teisės. Be to, draudžiama iš esmės teisėtą ir pagrįstą teismo sprendimą ar nutartį panaikinti vien formaliais pagrindais.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

11. Apeliacijos objektas yra teismo nutartis, kuria patikslintas kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ finansinis reikalavimas. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio

skundo faktinis ir teisinis pagrindai bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (toliau – ir CPK) 320 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas ir neperžengus skundo ribų būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai (CPK 320 straipsnio 2 dalis). Pagal CPK 338 straipsnį atskiriesiems skundams paduoti ir nagrinėti taikomos taisyklės, reglamentuojančios procesą apeliacinės instancijos teisme, išskyrus CPK III dalies XVI skyriaus antrajame skirsnyje nustatytas išimtis. Nagrinėjamu atveju apeliacinės instancijos teismas nenustatė CPK 329 straipsnio 2 dalyje nurodytų absoliučių skundžiamos nutarties negaliojimo pagrindų, byloje taip pat nėra pagrindo peržengti atskirojo skundo ribas.

12. Pažymėtina, kad, skirtingai nei Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas (toliau – ĮBĮ), Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymas (toliau – JANĮ) (41–42 straipsniai) nereglamentuoja patvirtintų kreditorių reikalavimų tikslinimo procedūros juridinių asmenų bankroto procese. Tačiau bankroto proceso veiksmingumo tikslas (JANĮ 1 straipsnio 1 dalis), kreditorių lygiateisiškumo principas (JANĮ 3 straipsnio 2 dalis) ir šio proceso kolektyvinis pobūdis leidžia teigti, kad taikant JANĮ kreditorių reikalavimų tikslinimas taip pat galimas. Priešingas JANĮ aiškinimas reikštų, kad bankroto procese nėra galima patikslinti patvirtintų kreditorių reikalavimų, kai kyla objektyvus poreikis tai padaryti. Taigi kilus poreikiui tikslinti kreditorių reikalavimus pagal JANĮ, turėtų būti laikomasi šioje srityje formuotos nuoseklios ĮBĮ normas aiškinančios teismų praktikos. Finansiniai reikalavimai gali būti tikslinami teismo iniciatyva, nemokumo administratoriaus arba kreditorių prašymu.
13. Teismų praktikoje yra pripažįstama, kad kreditoriaus reikalavimo tvirtinimo procedūra pagal savo teisinę prigimtį atitinka civilinės bylos nagrinėjimą, kurio metu siekiama išsiaiškinti, ar kreditorius turi reikalavimo teisę į bankrutuojančią įmonę, o priimta teismo nutartis dėl kreditoriaus reikalavimo patvirtinimo atitinka teismo sprendimą, kuriuo iš esmės atsakoma į kreditoriaus materialinį teisinį reikalavimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. balandžio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-160/2011; 2012 m. balandžio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-188/2012). Teismas tvirtina kreditoriaus reikalavimą tik tokiu atveju, jei iš byloje esančių duomenų galima daryti išvadą, kad jis pagrįstas įrodymais, kurių nepaneigia kiti įrodymai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-369/2009; 2011 m. balandžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-188/2011, 2014 m. balandžio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-233/2014).
14. Įrodymų vertinimas pagal CPK 185 straipsnį reiškia, kad bet kokios ginčui išspręsti reikšmingos informacijos įrodomąją vertę nustato teismas. Kasacinis teismas ne kartą savo nutartyse yra pabrėžęs, kad teismai, vertindami įrodymus, remiasi įrodymų pakankamumo taisykle, o išvada dėl konkrečios faktinės aplinkybės egzistavimo daroma pagal vidinį teismo įsitikinimą, grindžiamą visapusišku ir objektyviu visų reikšmingų bylos aplinkybių išnagrinėjimu (žr., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. balandžio 8 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-155/2010; 2011 m. vasario 7 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-35/2011; 2011 m. spalio 18 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-396/2011; 2011 m. lapkričio 18 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-403/2011; kt.). Tuo atveju, jeigu tam tikram faktui patvirtinti nėra tiesioginių įrodymų, o netiesioginiai įrodymai yra nepakankamos įrodomosios galios dėl to, kad jie yra faktinės būklės neatspindintys, apibendrinti duomenys, tai, jų nepatvirtinus pirminiais faktų šaltiniais, nesant kitų bylos aplinkybių, kurių visuma duotų pagrindą vertinti kitaip, turi būti vertinama, kad ieškinyje nurodytos aplinkybės neįrodytos dėl įrodymų nepakankamumo (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. lapkričio 27 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-610/2013).
15. Nagrinėjamoje civilinėje byloje tarp šalių kilo ginčas dėl reikalavimo perleidimo (cesijos) sutartimi iš A. V. kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ įgyto finansinio reikalavimo, kilusio iš paskolos teisinių santykių. Pareiškėjas A. S. atskirajame skunde teigia, kad teismo

patvirtintas finansinis reikalavimas yra kildinamas iš 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutarties, tačiau byloje nėra įrodymų, kad pagal šią sutartį paskolos dalykas – pinigai – buvo perduoti paskolos gavėjai. Teisėjų kolegijos vertinimu, su šiais atskirojo skundo argumentais sutikti nėra pagrindo.

16. Spręsdamas ginčus dėl cesijos pagrindu perleistos prievolės, teismas turi vertinti: 1) prievolę, iš kurios atsirado teisė, esanti reikalavimo perleidimo dalyku; 2) sandorį, kurio pagrindu pradinis kreditorius perduoda naujam kreditoriui reikalavimo teisę reikalavimo perleidimo forma (perleidimo pagrindu); 3) reikalavimo perleidimo (cesijos) sandorį, kuriuo perleidžiama reikalavimo teisė (atsisakoma reikalavimo teisės) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. birželio 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-199/2008; 2009 m. gruodžio 18 d. nutartis civilinėje Nr. 3K-3-591/2009; 2015 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-141-684/2015).
17. Pagal bendrąją įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklę dalyvaujantys civiliniame teisiniame ginče asmenys turi įstatymo nustatytą pareigą įrodyti aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu (CPK 178 straipsnis). Paskolos sutartis yra realinė, t. y. laikoma sudaryta nuo pinigų ar daiktų perdavimo momento, todėl įrodymų naštos paskirstymo taisyklė iš paskolos sutarties kilusiuose ginčiuose yra tokia, kad kreditorius turi įrodyti, jog paskolą suteikė, o skolininkas – kad paskolą grąžino (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. kovo 26 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-187/2008).
18. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad 2015 m. rugpjūčio 12 d. A. V. mokėjimo nurodymu pervedė atsakovei BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 40 000 Eur sumą, mokėjimo paskirtyje nurodydamas, kad tai yra paskola (2020 m. lapkričio 5 d. pateikto dokumento Nr. DOK-39993 priedas). Atsakovė neginčija aplinkybės, kad ją su A. V. siejo paskolos teisiniai santykiai. Priešingai, iš byloje esančių restruktūrizavimo metmenų, parengtų 2017 m. liepos 31 d., matyti, kad atsakovė visuose dokumentuose nurodė A. V. kaip kreditorių (2 t, b. l. 110). Atsakovei BUAB „Tauralaukio kotedžai“ iškelus restruktūrizavimo bylą, A. V. 15 507,43 Eur dydžio finansinis reikalavimas buvo patvirtintas Vilniaus apygardos teismo 2017 m. gruodžio 14 d. nutartimi (8 t, b. l. 3), dėl kurios ginčo nekėlė nei pareiškėjas A. S., nei kiti kreditoriai. Restruktūrizavimo administratorius, teikdamas prašymą dėl A. V. finansinio reikalavimo patvirtinimo nurodė, kad jis sutampa su finansinės apskaitos duomenimis (7 t, b. l. 2) ir jo neginčijo. Taigi, teisėjų kolegijos vertinimu, nagrinėjamoje civilinėje byloje įrodyta, kad tarp atsakovės BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir A. V. buvo susiklostę paskolos teisiniai santykiai, o A. V. perdavė skolininkei ne mažesnę kaip 40 000 Eur sumą. Kaip pagrįstai pažymi kreditorė atsiliepime į atskirąjį skundą, nesant ginčo dėl to, kad atsakovei pinigai buvo pervesti, tai savaime suponuoja atsakovės pareigą kreditoriaus paskolintas pinigines lėšas grąžinti.
19. Pažymėtina, kad Vilniaus apygardos teismas 2020 m. spalio 29 d. nutartimi atmetė prašymą patvirtinti kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinio reikalavimo dalį būtent todėl, kad teismui nebuvo pateikti įrodymai, jog pirminis kreditorius A. V. savo prievolės pagal 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartį įvykdė realiai, t. y. paskolino BUAB „Tauralaukio kotedžai“ Paskolos sutartyje nurodytą sumą. Minėti įrodymai buvo gauti tik iš nemokumo administratorės po ginčo išnagrinėjimo. Atsižvelgiant į tai, kad proceso koncentracijos ir ekonomiškumo principų laikymasis nemokumo byloje ypač svarbus, norint pasiekti vieną esminių bankroto instituto taikymo tikslų – iš bankrutuojančios (bankrutavusios) įmonės turto kuo operatyviau bei kiek įmanoma daugiau patenkinti kreditorių patvirtintų pagrįstų finansinių reikalavimų, CPK 334 straipsnio 2 dalies 1 punkto suteikiama teisė atskirąjį skundą gavusiam teismui pačiam panaikinti skundžiamą nutartį, turi būti taikoma bankroto procese skundžiant nutartį dėl kreditorių reikalavimų tvirtinimo ar tikslinimo, kai pateikiami nauji

duomenys (įrodymai), kurių teismas, spręsdamas ginčą dėl finansinio reikalavimo tvirtinimo, nevertino ir dėl jų nepasisakė. Bylą nagrinėjantis teismas, gavęs naujus įrodymus apie pirminio kreditoriaus A. V. prievolių pagal 2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartį vykdymą, pagrįstai panaikino Vilniaus apygardos teismas 2020 m. spalio 29 d. nutartį šioje dalyje ir patvirtino BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 15 507,43 Eur dydžio finansinį reikalavimą.

20. Teisėjų kolegija pritaria atsiliepimo į atskirąjį skundą argumentams, kad aplinkybė, jog rašytinė paskolos sutartis, kurios pagrindu prašoma patvirtinti finansinį reikalavimą, buvo sudaryta po to, kai atsakovei realiai buvo pervesti pinigai, nepaneigia nei pinigų perdavimo fakto, nei tarp šalių susiklosčiusių paskolos teisinių santykių. Iš byloje esančios Paskolos sutarties matyti, kad pagal šią sutartį paskolos davėjas įsipareigojo pinigus išmokėti (užskaityti esamas paskolas) iki 2015 m. lapkričio 30 d. imtinai (Paskolos sutarties 3 punktas). Taigi teisėjų kolegija daro išvadą, kad tarp BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir A. V. vyko ne viena finansinė operacija, o ginčo Paskolos sutartyje aptariama galutinė BUAB „Tauralaukio kotedžai“ skola kreditoriui A. V. (Paskolos sutarties 1, 5 punktai). Iš klientų apyvartos periodu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 17 d. likučio matyti, kad A. V. likutis pradžia yra 14 173,56 Eur ir paskaičiuotos 1 333,87 Eur palūkanos (7 t, b. l. 159). Teisėjų kolegija pažymi, kad byloje nėra duomenų, patvirtinančių, jog atsakovė grąžino A. V. 15 507,43 Eur dydžio sumą, o paskolos sutarties sudarymo (paskolos suteikimo) faktas byloje yra įrodytas.
21. Tarp UAB „Tauralaukio namai“ ir A. V. 2018 m. vasario 19 d. buvo sudaryta reikalavimo perleidimo sutartis, kurios 1.2 papunktyje nurodyta, kad pradinis kreditorius (A. V.) pripažįsta ir konstatuoja, kad šios sutarties sudarymo dieną skolininko (UAB „Tauralaukio kotedžai“) pinigine prievole pradiniam kreditoriui pagal pradinę sutartį (2015 m. lapkričio 30 d. Paskolos sutartis) ir reikalavimą patvirtinančius dokumentus sudaro 15 507,43 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad paskolos suteikimo faktas byloje buvo įrodytas, pirmosios instancijos teismas pagrįstai patvirtino kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ finansinį reikalavimą, įgytą 2018 m. vasario 19 d. reikalavimo perleidimo sutartimi.
22. Atmestinas atskirojo skundo argumentas, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai priėmė naujus įrodymus ir eliminavo kitų bylos dalyvių galimybę dėl jų pasisakyti. Teisėjų kolegija sutinka su atsiliepimo į atskirąjį skundą argumentais, kad kreditoriaus procesinės teisės, taip pat ir civilinio proceso principai pažeisti nebuvo, kadangi poziciją dėl naujų įrodymų kreditorius turi teisę išsakyti teikdamas atskirąjį skundą.
23. Apibendrinama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas skundžiama nutartimi teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes, tinkamai taikė teisės normas ir priėmė teisėtą bei pagrįstą procesinį sprendimą, kurio naikinti atskirojo skundo motyvais nėra pagrindo (CPK 337 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r i a :

Vilniaus apygardos teismo 2020 m. lapkričio 9 d. nutartį palikti nepakeistą.

Teisėjai

Marius Bajoras

Romualda Janovičienė

Vigintas Višinskis